

C.S.Ș. Tricolorul Ploiești, campioană națională de juniori. Foto: I. TĂNĂSESCU

Pe marginea turneelor finale de volei ale juniorilor

REZERVA DE TALENTE TREBUIE LĂRGITĂ

Turneele finale de volei ale juniorilor, desfășurate la Ploiești și în Capitală, s-au încheiat. Se cunosc acum campioanele – C.S.Ș. Lic. D. Cantemir (Buc.) la fete și C.S.Ș. Tricolorul Ploiești, la băieți. Meciurile au fost frumoase, viu disputate, campioanele suferind și ele eșecuri [illegible]

[illegible] povici și Anca Ștefan. Foarte bună în toate compartimentele a fost craioveanca Anghel Carmen (atenție la unele ușoare manifestări de înfumurare!), cît și colega ei Eugenia Cotescu, pentru a nu vorbi decît în treacăt de Ioana Liteanu, selecționată în lotul olimpic, de Livia Luca și Paula Păvăloaie, toate trei de la C.S.Ș. Rm. Vîlcea. „Viitorul" are cîteva jucătoare bune (Elisabeta Marinescu, Viorica Niculescu, Severina Tudorache) iar echipa din Constanța pe Corina Costea și Renata Sachetti.

Avem, de asemenea, voleibaliști buni ca Ponoran (Timișoara), D. Pascu (jucător de excepție) și Mătușoiu (de la Craiova), Ciacacu și Mînăstean (Tricolorul), Bujor și Antonescu (Steaua), Daha (Craiova) și M. Tutelea (Sibiu), considerat un jucător complet.

[illegible] responsabil al federației de specialiste, Marin Petrescu. Avem cîteva elemente de viitor, dar ele nu sînt suficiente, iar la cluburi nu se lucrează încă peste tot la parametri pe care îi dorim. De aceea trebuie să intensificăm activitatea pentru ca rezerva de talente să fie lărgită.

Sever NORAN
Ion TĂNĂSESCU

ULTIMA ETAPĂ A DIVIZIEI A LA HANDBAL FEMININ DECIDE CLASAMENTUL PENTRU 9 ECHIPE!

Duminică, punct final în ediția actuală a campionatului feminin de handbal, Divizia A. Această ultimă etapă, a XVIII-a, trebuie să rezolve două probleme: echipele care vor cuceri medaliile de argint și de bronz și formațiile care vor retrograda. Să recunoaștem, nu este puțin deloc... Iată programul partidelor care, toate, vor începe la ora 10.

● TEROM Iași – Constructorul Baia Mare. Ieșencele își joacă marea carte a rămînerii în prima divizie, în timp ce băimărencele vor să prindă o treaptă a podiumului ● Știința Bacău – Universitatea Timișoara. Campioanele vor neapărat să le ofere suporterilor o victorie ● Confecția București – Mureșul Tg. Mureș. Ultimele speranțe ale bucureștencelor sînt: o victorie și ceva... încurcături în partidele celelalte pentru a obține salvarea în extremis ● Universitatea Cluj-Napoca – Progresul. Este meciul care poate să-i aducă Progresului supraviețuirea în A (victorie sau meci egal), iar clujencelor (la victorie) primele medalii ● Rulmentul Brașov – Hidrotehnica Constanța. Poate cea mai dramatică întîlnire. Cine pierde joacă, mai mult ca sigur, anul viitor în Divizia B.

Așadar, o etapă extrem de agitată, dar care – sperăm – se va disputa în spiritul celei mai depline corectitudini.

„Cupa de primăvară", competiție a divizionarelor masculine A, programează penultima etapă a returului: **Dinamo Brașov – Steaua** și **Dinamo București – Știința Bacău**, în seria I, **Politehnica Timișoara – Universitatea Cluj-Napoca** și **Gloria Arad – H.C. Minaur Baia Mare**, în seria a II-a.

„TROFEUL CARPAȚI"

(Urmare din pag. 1)

Lascăr Pană, preparatorul. Evoluția în întîlnirile de antrenament cu echipa iugoslavă Dinamo Pancevo au scos în evidență necesitatea amplificării antrenamentelor, mai ales în faza defensivă, astfel ca ultimele lecții să fie axate tocmai pe această temă. Formația nu va beneficia încă de aportul lui Mihai Mironiuc, aflat în convalescență după accidentul din luna ianuarie, dar el a fost cuprins în componența [illegible] Adrian Cosma. După turneele din R.F. Germania și meciurile cu Bulgaria, competiția de la Oradea este primul examen forte al sezonului, el urmînd-ul, la începutul lunii iunie, participarea la „Trofeul Spaniei". Este, deci, firesc, ca toată lumea – sportivi, antrenori și suporteri – să aștepte cu interes rezultatele acestui test de maximă importanță, să constate nivelul valoric atins de echipa de care se leagă speranța redobîndirii supremației în handbalul mondial.

LOTURILE ECHIPELOR PARTICIPANTE

ROMANIA A: N. Munteanu, C. Penu, Alex. Buligan – R. Voina, M. Voinea, C. Durău, Alex. Fölker, Șt. Birtalan, V. Stîngă, A. Cosma, C. Drăgăniță, N. Vasilca, L. Vasiloche, M. Grabovschi, M. Dumitru, I. Boroș, W. Stöckl;

ROMÂNIA – tineret: Cl. Ionescu, S. Chirilă, C. Petre – A. Oneș, D. Mihai, S. Bochiș, Ș. Rădulescu, S. Paraschiv, O. Flangea, C. Miclea, N. Cenan, Cr. Ionescu, V. Croitoru, R. Colocaru, G. Dogărescu, Alex. Arghir, K. Hoberpursch;

SPANIA: J. Pagoaga, J. Rubio, A. Fernandez – C. Suarez, I. Melo, [illegible];

R.F. GERMANIA: S. Roch, K. Wöller, R. Niemeyer – D. Migos, H. Ohly, D. Waltke, M. Freisler, P. Meisinger, F. Dammann, H. Spengler, C. Fey, A. Ehret, U. Klenk, W. Don, A. Meffle;

CEHOSLOVACIA: M. Barda, J. Gaňvoda, M. Hlmer – J. Barton, P. Bernard, M. Cerny, P. Gotzman, J. Homolka, J. Kotra, J. Kozak, J. Papiernik, M. Polivka, Fr. Stika, Fr. Sulc, J. Simek, Fr. Kratochvil;

R.D. GERMANA: K. Voikt, W. Schmidt – G. Beyer, Dreibrodt, Gerlach, Gruner, Höft, Krüger, Rost, D. Schmidt, Schütte, Wahl, Wiegert, Pester, Döring, Engel, Jaunich.

Performanțe, performeri...

IOSIF NAGY – ASALTUL RECORDULUI CONTINUĂ CA-N PRIMA ZI

Viața stadioanelor oferă numeroase exemple de tineri atleți, plini de talent și cu remarcabile calități fizice, care ating de timpuriu o anumită valoare pe scara performanței sportive. Din păcate, sînt destul cei care, deși investiți cu încredere și în care s-au pus mari speranțe, se opresc pe drum, cu mult înainte de a se fi împlinit ca performeri și dispar din activitate fără să fi ajuns să realizeze rezultatele de care, se pare, erau într-adevăr capabili...

Sînt însă și alți atleți, și nu puțini, cărora le este necesară mai multă vreme pentru a se impune cu adevărat, dar nu așa, oricum, ci cu cifre competitive pe plan internațional și care, de la un an la altul, prosperă pe planul performanței și se străduiesc s-o îmbunătățească mereu. Unul dintre aceștia este aruncătorul de disc Iosif Nagy, de la clubul Steaua, unul dintre cei mai vîrstnici atleți români aflați în activitate și, în orice caz, cel mai valoros dintre aceștia.

Nagy s-a născut la Tg. Mureș, la 20 ianuarie 1946, fiind deci în vîrstă de 34 ani. A debutat în atletismul competițional sub îndrumarea profesorului Mircea Buhlea, în anul 1961, cînd a aruncat 39,61 m cu discul de 1,5 kg al juniorilor. Statura sa, alonja deosebită, celelalte calități fizice cu care era înzestrat i-au îngăduit tînărului atlet să progreseze rapid și să ajungă în rîndul fruntașilor aruncării discului din țara noastră. În 1964 a trecut de 50 m (50,54 m), în 1971 a depășit granița celor 60 m cu un rezultat de 60,44 m, iar în 1979, după o carieră sportivă de 18 ani (!), Nagy a trecut și de 65 m, realizînd la Chania, în Creta, un nou record național cu 65,28 m. Era însă cert pentru cunoscători că la „bătrînul" Ioska exista o serioasă „rezervă de centimetri" și că pentru el încă nu venise ziua performanței adevărate!

Iarna care a trecut a însemnat pentru Iosif Nagy prilejul unei activități laborioase ca niciodată altădată. Spun cei care-l cunosc de mai multă vreme pe recordmanul nostru, că nu-și amintesc să-l fi văzut pe acesta muncind cu atîta seriozitate, cu atîta perseverență și ambiție, ca acum în lungile săptămîni de pregătire ale sezonului olimpic 1980. Mai mult chiar, după cum ne spunea antrenorul său, profesorul Dan Serafim, el a fost un adevărat model pentru întreg lotul aruncătorilor noștri, un sportiv care n-a dat nici un pas înapoi în fața nici uneia dintre dificultățile inerente antrenamentului sportiv, ba dimpotrivă, el i-a stimulat pe toți să-i urmeze exemplul...

Roadele unei asemenea activități au apărut încă din sală, la concursurile pe teren acoperit. La campionatele naționale, în februarie, Nagy a aruncat 17,31 m și s-a clasat primul în întrecerea aruncătorilor de greutate, performanța sa întrecînd cu aproape 2 m cel mai bun rezultat al său la această probă. Sigur, 17,31 m nu înseamnă mare lucru pentru un aruncător de greutate, dar pentru un discobol ea reprezintă totuși un anumit potențial superior. Am fost, tocmai de aceea, nerăbdători să-l vedem la lucru, cu discul, pe campionul nostru care, în treacăt, fie spus, a atins, ca dezvoltare fizică (191 cm înălțime și 125 kg greutate), parametrii cei mai ridicați.

Primele concursuri ale actualului sezon au fost pe deplin edificatoare (63,50 m, 63,60 m și 63,58 m), dar este clar că el poate încă și mai mult. Și într-adevăr, la sfîrșitul săptămînii trecute, la Snagov, Iosif Nagy a aruncat 62,70 m și apoi, a doua zi, cu 65,78 m și-a îmbunătățit recordul național. Este pentru a 24-a oară cînd Nagy corectează recordul român al aruncării discului, ducîndu-l de la 54,58 m în 1966 la, deocamdată, 65,78 m. Posibilitățile sale sînt însă, în mod cert, cu mult mai mari...

– Am ferma convingere, ne-a spus Iosif Nagy, că în acest sezon voi mai obține și alte performanțe bune, noi recorduri. Aș vrea ca ziua mea cea mare să fie la Olimpiada de la Moscova, pentru care fac tot ceea ce fac și mă pregătesc așa cum mă pregătesc, adică fără preget, cu pasiune și seriozitate!

Așa cum îl cunoaștem noi pe Iosif Nagy, avem toate motivele să credem că așa va fi!

Romeo VILARA

N.R. În decursul activității sale, Nagy a fost de 12 ori campion național și de 5 ori campion balcanic.

Astăzi, la Mangalia-Nord, inaugurarea celei de a XIII-a ediții a C. M. de popice



SPORTIVII ROMÂNI DIN NOU ÎN LUPTĂ PENTRU SUPREMAȚIA MONDIALĂ

Jucătoare și jucători din 11 țări la startul întrecerilor

Iată, pentru cei care încă nu au avut prilejul să o sesizeze, o realitate neașteptată: dintr-un joc banal, de-a lungul unor blăni negeluite, agrementat de cele mai multe ori cu rămășagul pe un butoi de bere, popicele – joc popular de veacuri, mult îndrăgit de masele muncitorești și țărănești – au devenit un sport adevărat, un sport care nu mai invită doar la plăcuta petrecere a timpului liber, ci se angajează într-un amplu program competițional, cu caracter internațional, de vreme ce acum s-a ajuns la cea de a 13-a ediție a campionatelor mondiale.

Cu o apreciabilă vechime, atestată de peste 170 de ani pe teritoriul patriei noastre – ba chiar cu semne că un „joc distractiv" similar s-ar fi practicat prin a doua jumătate a sec. 16 în Transilvania și Banat –, sportul popicelor a cunoscut în România o mare dezvoltare, pe care nimic nu o poate demonstra mai potrivit decît suma celor 33.500 de jucătoare și jucători legitimați, ca și totalul celor peste 100.000 de participanți la întrecerile de masă ale „Daciadei".

Cu asemenea cifre la temelie, nu e de mirare că Federația română de popice primește, pentru a doua oară în ultimii 15 ani, onoarea de a găzdui campionatele mondiale (care s-au mai ținut în 1966 la București). Firește că la prestigiul sportului popicelor din țara noastră a contribuit mult buchetul de splendide performanțe realizate de jucătorii români – fete și băieți din diverse centre ale țării – care dețin titluri și recorduri continentale și mondiale, impunîndu-se în ochii experților ca sportivi de clasă înaltă.

Campionatul lumii care se inaugurează azi în jurul pistelor moderne din stațiunea Mangalia-Nord (expresie a largii baze de masă de care dispune mișcarea sportivă românească) se desfășoară în preajma Jocurilor Olimpice și se distinge astfel ca o importantă competiție (deocamdată) neolimpică. Paranteza s-a impus, pentru că popicele au fost, nu de mult, trecute pe lista sporturilor recunoscute de către C.I.O. Pe cînd, popicele, în programul olimpic?

Pînă atunci, cu ocazia competiției mondiale de pe Litoralul românesc, un cald salut participanților și o urare de succes!

Palmares C. M. 1957-1978

NUMEROASE AFIRMĂRI ALE ȘCOLII ROMÂNEȘTI DE POPICE

La 10 din cele 12 ediții ale C.M., sportivii români au avut o comportare remarcabilă, din totalul celor 62 de titluri decernate pînă în prezent, reprezentanții noștri cucerind 15. „Deschizător de pîrtie" a fost cunoscutul popicar **Ion Micoroiu**, care nici acum, la 56 de ani, n-a spus adio sportului pe care-l practică de mai bine de trei decenii, numele lui figurînd în echipa divizionară Metalul Hunedoara. La Viena, în 1957, la cea de a 3-a ediție a C.M., Micoroiu a devenit campion al lumii. Rezultatul lui, 877 p.d., a fost considerat, pe vremea aceea ca o performanță extrem de valoroasă. A urmat ediția românească a „mondialelor" – București 1966 – care i-a adus în prim plan pe sportivii noștri, cîștigători a 6 medalii, dintre care 3 de aur (echipe femei și bărbați și la perechi prin **Petre Purge** și **Constantin Rădulescu**). Începînd din 1966, trei ediții la rînd româncele au dominat copios arena marii competiții mondiale, cucerind de fiecare dată cea mai strălucitoare medalie pe echipe, la Linz – 1968, la Bolzano – 1970 și la Split – 1972. La aceste întreceri, jucătoarele noastre au triumfat și la probele de perechi și individual. **Cornelia Petrușcă** a obținut la Bolzano „aurul" atît la individual cît și la perechi, împreună cu **Elena Trandafir**, iar în 1974, la Eppelheim (R.F.G.), a reeditat succesul la dublu, de data aceasta cu **Ana Petrescu**, sportivă care și acum la Mangalia-Nord va apăra culorile României. La ediția de la Split, campioană a lumii a devenit **Elena Trandafir** cu un rezultat de 468 pd care a rămas și astăzi record mondial neegalat pe piste de asfalt. Și după 1974 fetele noastre s-au numărat printre principalele candidate, dar ele au reușit să obțină doar medalii de argint și bronz.

Băieții au înregistrat cel mai răsunător succes în 1974 la Eppelheim, în R.F. Germania, unde pornea ca mare favorită echipa țării gazdă. Formația României, cu jucători în plină ascensiune ca **Iosif Tismănar, Ilie Băiaș, Iuliu Bice** și **Alexandru Cătineanu**, alături de mai experimentații lor coechipieri **Petre Purge** și **Gheorghe Silvestru**, a cucerit titlul pus în joc, depășind, după o luptă palpitantă, cum foarte rar se întîmplă în sportul popicelor, echipa R.F. Germania, clasată pe locul II, doar cu un singur punct (2599–2598). În 1976, la confruntările de la Viena, victoria n-a mai fost reeditată, în schimb **Iosif Tismănar** și **Ilie Băiaș** au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului laureaților în proba de perechi. Iar la individual, **Tismănar** a ocupat locul secund, după o dispută dramatică, în finală cu iugoslavul Nikola Dragas, care cucerea atunci cel de al 3-lea titlu consecutiv. La ultimele C.M., de la Lucerna (1978), popicarii români au cucerit 7 medalii: 2 de aur, 3 de argint și 2 de bronz. Echipa masculină a terminat pe primul loc, iar celebrul nostru jucător **Iosif Tismănar**, care la 3 ediții ale C.M. lupta pentru „aur" și-a văzut realizat visul. De data aceasta, în finală a avut ca adversar pe ungurul Béla Csanyi, pe care l-a învins categoric! 2 847 p.d. (la 3x200 lovituri mixte) cu care brașoveanul a devenit campion al lumii. Rezultatul constituie cel mai bun punctaj realizat pe arene cu piste din material plastic.

Margareta Cătineanu (stînga) și Elena Andreescu, la ultima ediție a C.M. de la Lucerna, au urcat pe podium la toate probele din program: medalie de bronz cu echipa, de argint la perechi și locul trei și, respectiv, doi la individual

JUCĂTOARELE ȘI JUCĂTORII NOȘTRI AU DE APĂRAT TITLUL DE „CAMPIONI AI AURULUI"

Beneficiind de condiții bune de pregătire, reprezentanții țării noastre s-au numărat printre principalii favoriți ai marilor competiții, demonstrînd înalta măiestrie a școlii românești de popice. Popicarii noștri au înscris succese de prestigiu în cartea de aur a sportului românesc, ei ajungînd astăzi în fruntea clasamentului pe medalii în istoria campionatelor mondiale.

Țara	Aur	Argint	Bronz
1. România	15	13	11
2. Iugoslavia	13	15	6
3. R. D. Germană	13	9	15
4. R. F. Germania	6	6	10
5. Ungaria	5	10	9
6. Cehoslovacia	5	6	5
7. Austria	5	3	4
8. Suedia	—	—	1

POPICARII NOȘTRI DEȚIN CELE MAI MULTE RECORDURI MONDIALE

Din 1953, cînd la Belgrad au avut loc întrecerile inaugurale, campionatele mondiale de popice s-au desfășurat pînă în 1974, la cea de a 10-a ediție de la Eppelheim (R.F.G.), numai în săli cu piste de asfalt, perioadă în care s-au corectat numeroase recorduri mondiale la toate probele.

Apariția în activitatea competițională, a pistelor popicelor și bilelor din material plastic, care prin compoziția lor au înlăturat orice urmă de accidental în obținerea rezultatelor superioare, a determinat forul suprem internațional să introducă obligativitatea ca din 1976, începînd cu C.M. de la Viena, întrecerile marii competiții să se desfășoare pe arene cu piste și materiale de joc din plastic. Și în aceste condiții, sportivii români s-au numărat printre principalii realizatori ai recordurilor.

PISTE DE ASFALT

Echipe feminine – **ROMÂNIA** (Elena Trandafir – 468, Cornelia Petrușcă – 417, Ana Petrescu – 429, Crista Szöcs – 436, Florica Neguțoiu – 411, Ildiko Grozăvescu – 407) – 2568 p.d. (Split, 1972).

Echipe masculine – R. D. GERMANĂ 5581 p.d. (Split, 1972).

Perechi feminine – Schmidt – Engelmann (R.D.G.) 912 p d (Split, 1972).

Perechi masculine – Zieher – Holzmann (R.F.G.) 1905 p.d. (Split, 1972).

Individual feminin

1×100 bile mixte – Elena Trandafir 468 p d (Split 1972).

2×100 bile mixte – Sigrid Lidner (R.D.G.) 907 p d (Linz 1968).

3×100 bile mixte – Cornelia Petrușcă 1320 p d (Bolzano, 1970).

Individual masculin

1×200 bile mixte – Horst Brautigam (R.D.G.) 998 p d (Split, 1972).

2×200 bile mixte – Horst Brautingam 1 953 p d (Split, 1972).

3X200 bile mixte – Nikola Dragas (Iugoslavia) 2901 p d (Split, 1972).

Iosif Tismănar, campionul lumii, căpitanul echipei României

PISTE DIN PLASTIC

Echipe feminine – R. F. Germania 2519 p d (Lucerna, 1978).

Echipe masculine – România (Iosif Tismănar – 946, Ilie Băiaș – 935, Gheorghe Silvestru – 920, Grigore Marin – 919, Iuliu Bice – 913, Alexandru Tudor 887) 5520 p d (Lucerna, 1978).

Perechi feminin: Liuba Tkalcici – Pavița Salosevici (Iugoslavia) 874 p d (Lucerna, 1978).

Perechi masculine: Dieter Zieher – Theo Holzmann (R.F.G.) 1851 p d (Lucerna, 1978).

Individual feminin

1X100 bile mixte – Zsuzsa Kristyán (Ungaria) 455 p d (Lucerna, 1978).

2X100 bile mixte – Elena Andreescu 899 p d (Lucerna, 1978).

3X100 bile mixte – Zsuzsa Kristyán 1347 p d (Lucerna, 1978).

Individual masculin

1X200 bile mixte – Iosif Tismănar 946 p d (Lucerna, 1978).

2X200 bile mixte – Iosif Tismănar 1901 p d (Lucerna, 1978).

3X200 bile mixte – Iosif Tismănar 2847 p d (Lucerna, 1978).

LAUREAȚII C. M. DE LA LUCERNA

Echipe (f) – R.F. Germania 2 519 p d; (m) – România (I. Tismănar, Gh. Silvestru, I. Bice, G. Marin, I. Băiaș, Al. Tudor) 5 520.

Perechi: Liuba Tkalcici – Pavița Salosevici (Iugoslavia) **874** și Dieter Zieher-Theo Holzmann (R.F. Germania) 1 851.

Individual: Szuzsa Kristyán (Ungaria) 1 347 și Iosif Tismănar 2 847.

JURIUL DE CONCURS

Herbert Schwartz (R. F. Germania) – președinte

Oskar Rossi (Italia) – arbitru principal

Oskar Saga (Cehoslovacia) și **Ferdinand Popescu** (România) – locțiitori ai arbitrului principal

Ca arbitri secunzi au fost numiți 20 de oficiali români, majoritatea foști sau actuali popicari fruntași.

PROGRAMUL DE ASTĂZI ȘI MÎINE

24 mai, ora 18: deschiderea festivă a celei de a XIII-a ediții a C.M., la Teatrul de vară din Mangalia-Nord.

25 mai, începînd de la ora 8,20: proba masculină pe echipe (evoluează primele trei schimburi din fiecare reprezentativă); **ora 12**: proba feminină pe echipe (primele trei schimburi). Ordinea intrării pe arenă: masculin – Franța, Italia, Elveția, Polonia, Suedia, Austria, Ungaria, România, Iugoslavia, R.F. Germania, Cehoslovacia; feminin – Ungaria, Polonia, Austria, România, R.F. Germania, Cehoslovacia, Iugoslavia.

PRINTRE OASPEȚI – NUMEROȘI SPORTIVI DE MARE CLASĂ INTERNAȚIONALĂ

Discutînd (cu prilejul ultimelor întîlniri internaționale), cu o parte dintre specialiștii străini care vor fi prezenți la marea competiție de pe Litoralul românesc, aceștia au fost de părere, în unanimitate, că actuala ediție a C.M. va reuni numeroși sportivi de forțe sensibil egale. Reintrarea în arena „mondialelor" a popicarilor cehoslovaci, cotați printre cei mai buni din lume, mărește, evident, cota valorică a întrecerilor. Dacă la băieți, coechipierii lui **Jaroslav Slabak** vizează un loc pe podium, fosta campioană mondială **Hana Konirova** și colegele ei vor ataca titlul suprem la cel puțin una din cele trei probe.

Alături de sportivii cehoslovaci, printre principalii candidați la cele 18 medalii se anunță reprezentanții Iugoslaviei, Ungariei, R.F. Germania și Austriei, care au dominat jocurile din cadrul C.C.E., competițiile „Cupa Polar", „Cupa Carpați", „Trofeul Iugoslavia", „Cupa Sandhausen" și alte prestigioase concursuri internaționale, desfășurate între „mondialele" de la Lucerna și cele de la Mangalia-Nord, realizînd pe echipe rezultate în jurul a 2500 p d la feminin și 5 550 la masculin, cifre care indică o vizibilă creștere a nivelului performanțelor. Reprezentativele din țările menționate au în componența lor sportivi de mare clasă internațională, ca de exemplu ungurii **Zsuzsa Kristyán**, campioană mondială la Viena (1976) și Lucerna (1978), **Béla Csányi**, vicecampion mondial la Lucerna, iugoslavii **Nikola Dragas**, triplu campion mondial (1972, 1974, 1976), **Liuba Tkalcici**, **Biserka Perman**, vest-germanii **Gabriele Bergholz**, **Wolfgang Endres**, laureați ai multor concursuri de amploare, austriacul **Gerhard Proser**, creditat cu rezultate de valoare mondială, ca să dăm numai cîteva nume cu impresionante „cărți de vizită". Adăugind că mulți dintre componenții celorlalte reprezentative de peste hotare s-au apropiat de nivelul protagoniștilor, credem că la Mangalia-Nord multe se vor schimba în ierarhia valorilor. În această aprigă confruntare de forțe pentru supremația mondială, popicarii români și-au propus ambițiosul țel de a depăși bilanțul realizat (2 medalii de aur, 3 de argint și 2 de bronz) la ultimele C.M. de la Lucerna. Le dorim succes deplin!

PORTRETELE ÎN MINIATURĂ ALE „TRICOLORILOR"

Popicarii români au început pregătirile pentru campionatele mondiale cu dorința fermă de a obține noi succese de prestigiu. În rîndurile celor 9 jucătoare și tot atîția jucători din care se vor alcătui echipele reprezentative ale României se află sportivi cu o vastă experiență internațională, laureați ai multor concursuri de anvergură, precum și tineri debutanți în arena „mondialelor". Iată, în miniatură, portretele „tricolorilor".

Maria Iosif-Nichifor și Ilie Hosu, două dintre tinerele speranțe ale reprezentativelor noastre

LOTUL FEMININ

Ana Petrescu (Gloria Buc.), înălțime 1,67 m, greutate 59 kg, vîrsta 32 ani, practică jocul popicelor de la 15 ani (primul antrenor Constantin Neguțoiu), cele mai bune performanțe – vicecampioană mondială în 1974, campioană mondială cu echipa României în 1968, 1970 și 1972.

Elena Andreescu (Voința Buc.), 1,65 m, 59 kg, 26 ani, de la 18 ani (Ilie Balaș), vicecampioană mondială la individual și la proba de perechi în 1978.

Margareta Cătineanu (Gloria Buc.), 1,67 m, 67 kg, 32 ani, de la 16 ani (Constantin Neguțoiu), vicecampioană mondială la proba de perechi cu Elena Andreescu în 1978.

Vasilica Pințea (Rapid Buc.), 1,62 m, 54 kg, 29 ani, de la 15 ani (Tudor Buzea), triplă campioană europeană de junioare (individual, perechi și echipe) în 1973.

Elisabeta Albert (Voința Tg. Mureș), 1,74 m, 65 kg, 28 ani, de la 17 ani (Tiberiu Szémanyi), campioană europeană de junioare la perechi cu Vasilica Pințea și echipa României în 1973.

Elisabeta Badea (Voința Buc.), 1,68 m, 60 kg, 25 ani, de la 17 ani (Crista Szöcs), medalia de argint cu echipa României la C.E. din 1977, medalia de bronz cu echipa României la C.M. 1978.

Maria Iosif-Nichifor (Voința Buc.), 1,67 m, 57 kg, 24 ani, de la 17 ani (Crista Szöcs), campioană europeană de junioare la proba de perechi cu Ibolya Katona în 1979, medalie de argint cu echipa României la C.E. de junioare din 1979.

Elena Pană (Voința Buc.), 1,74 m, 60 kg, 29 ani, de la 19 ani (Anghel Sofronie), campioană europeană de junioare cu echipa României în 1973.

Silvia Berinde (Voința Oradea), 1,56 m, 60 kg, 25 ani, de la 16 ani (Rozalia Berinde), campioană republicană de junioare în 1978.

LOTUL MASCULIN

Iosif Tismănar (Rulmentul Brașov), 1,70 m, 83 kg, 35 ani, de la 18 ani (Constantin Iordache) campion mondial Lucerna 1978, campion mondial la perechi în 1976, vicecampion mondial în 1976.

Gheorghe Silvestru (C.F.R. Constanța), 1,61 m, 69 kg, 34 ani, de la 13 ani (Ion Dinescu), campion mondial cu echipa României în 1974 și 1978.

Iuliu Bice (Electromureș Tg. Mureș), 1,80 m, 85 kg, 34 ani, de la 22 ani (Nicolae Zolyomi), campion mondial cu echipa României în 1978.

Ilie Băiaș (Metalul Hunedoara), 1,70 m, 95 kg, 33 ani, de la 15 ani (Ion Micoroiu), campion mondial cu echipa României în 1974, 1978 și la perechi cu Iosif Tismănar în 1976.

Alexandru Cătineanu (Gloria București), 1,72 m, 73 kg, 31 ani, de la 14 ani (Iosif Pozsgai), campion mondial cu echipa României în 1974 și 1978.

Ilie Hosu (Electromureș Tg. Mureș), 1,71 m, 82 kg, 24 ani, de la 18 ani (Ion Radovici), campion european cu echipa de juniori a României în 1977 și medalie de argint în proba individuală la C.E. de juniori din 1979.

Alexandru Tudor (Gloria București), 1,82 m, 81 kg, 26 ani, de la 16 ani (Ion Petru), campion european de juniori 1979.

Gheorghe Scholtes (Aurul Baia Mare), 1,84 m, 86 kg, 25 ani, de la 14 ani (Bela Jakob), campion european cu echipa de juniori a României în 1977.

Alexandru Naszodi (Aurul Baia Mare), 1,72 m, 72 kg, 24 ani, de la 16 ani (Mihai Bölöny), campion european cu echipa de juniori a României 1977.

GHIDUL SPECTATORULUI

● În programul C. M. figurează trei probe feminine și tot atîtea masculine: echipe, perechi și individual. O echipă este formată din 6 jucătoare sau tot atîția jucători, fiecare lansînd cîte 100 bile (la feminin), respectiv 200 bile (la masculin). ● Pistele, popicele și bilele sînt din material plastic. Pista are o lungime de 20,65 m, iar planșa de lansare este de 6,50 m. Popicele, în număr de 9, au diametrul de 10 cm și o greutate de 1,8 kg, iar bilele (cu diametrul de 16 cm) au o greutate de 2,8 kg. ● Se joacă probele clasice de 100 bile mixte (femei) și 200 bile mixte (bărbați) în manșe de cîte 25 de aruncări la „plin", 25 la „izolate" ș.a.m.d. Durata evoluțiilor este de 40 de minute în întrecerile feminine și de 80 de minute la cele masculine. ● 20 de jucătoare și tot atîția jucători, care au doborît cele mai multe popice în probele pe echipe și la perechi, se califică pentru turneul final individual, care va avea loc în ultima reuniune. Aceștia vor intra pe piste în ordinea inversă a clasamentelor respective, jucătorul și jucătoarea care vor totaliza cele mai mari punctaje devenind campioni mondiali.

Materiale realizate de
Traian IOANIȚESCU
și Toma RĂBȘAN
Fotografii: Dragoș NEAGU